

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobce: **J. P.**, zastoupen JUDr. Martinem Köhlerem, advokátem se sídlem Vysoká 149/4, Liberec, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 16. 8. 2021, č. j. 73 A 8/2021 - 56,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 25. 3. 2021, č. j. OD 254/21-2/67.1/21050/NL KULK 21266/2021, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 12. 2020, sp. zn. 3164/2020/SPR/OPŘ/Há/1812-Dpř, č. j. 98035/2020. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 6 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se z nedbalosti dopustil porušením § 71a odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „exekuční řád“), tak, že dne 15. 9. 2020, minimálně v čase 20:52 hodin, v Jablonci nad Nisou, v ulici Smetanova, řídil motorové vozidlo tovární značky SEAT IBIZA, registrační značky X a řidičské oprávnění mu bylo pozastaveno exekučním příkazem podle exekučního řádu. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu ve spojení s § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), uložena pokuta ve výši 5.000 Kč, podle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu ve spojení s § 35 písm. c) a § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky byl žalobci dále uložen správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel po dobu 6 měsíců a podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, který žalobu zamítl rozsudkem ze dne 16. 8. 2021, č. j. 73 A 8/2021 - 56. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura

Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Svůj návrh stěžovatel odůvodnil tím, že pravomocné uložení pokuty a povinnost uhradit náklady správního řízení v celkové výši 6.000 Kč by pro něj znamenala zásadní problém za situace, kdy je osobou nacházející se v hmotné nouzi a jeho příjem tak tvoří pouze sociální dávky příspěvek na živobytí ve výši 2.490 Kč a doplatek na bydlení ve výši 5.697 Kč. Z hlediska zdravotního stavu a šance na uplatnění na trhu práce je pro stěžovatele zásadním problémem i uložení trest zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6-ti měsíců. Stěžovatel je osobou se zdravotními potížemi a omezeními, která mu podstatně stěžují nalezení pracovního uplatnění i běžný život. Pokud jsou pak zdravotní omezení „doplněna“ ještě zákazem řízení motorových vozidel, stává se stěžovatel prakticky nezaměstnatelným. Zákaz řízení zásadně komplikuje i běžný život stěžovatele, neboť žije sám a nemá nikoho, kdo by mu pomohl v případech, kdy je pro něj (ze zdravotního hlediska) řízení motorového vozidla nezbytností. Stěžovatel dále poukázal na skutečnost, že je zkušeným řidičem s více než 25-ti letou praxí a nikdy v minulosti nespáchal závažnější dopravní přestupek, natož takový, za který by mu byl uložen zákaz řízení. Jak potvrzuje ve svém rozhodnutí i správní orgán I. stupně, stav bodového konta stěžovatele je 0 bodů. Stejně tak z průběhu řízení v této věci bezpečně vyplývá, že se stěžovatel nedopustil při jízdě žádného porušení dopravních předpisů, kterým by ohrozil ostatní účastníky silničního provozu. Záměrem stěžovatele naopak bylo pouze pomoci při řešení krizové situace. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak podle přesvědčení stěžovatele nezpůsobí újmu jiným osobám a není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, a to i proto, že exekuce pozastavením stěžovatelova řidičského oprávnění byla v červnu 2021 pravomocně zastavena.

[4] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouze uvedl, že posouzení tohoto návrhu je plně v kompetenci Nejvyššího správního soudu.

[5] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon

pokračování

či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

[8] S ohledem na výše uvedené tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatel (zde žalobce). Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74). Nejvyšší správní soud přitom nyní pomíjí, zda jsou námitky stěžovatele týkající se dané věci (zákonnosti napadeného rozhodnutí) důvodné či nikoli, neboť přezkum důvodů je vyhrazen až meritornímu posouzení věci a není předmětem rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku. K povaze přezkoumávaného rozhodnutí při rozhodování o odkladném účinku však přihlédnout musí.

[9] Při zkoumání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vzal především v potaz to, že stěžovatel doložil soudu svou nemajetnost, a proto lze důvodně předpokládat, že okamžitá úhrada uložené pokuty vč. nákladů správního řízení v celkové výši 6.000 Kč by představovala podstatný zásah do majetkových poměrů stěžovatele. Uvedená situace podle Nejvyššího správního soudu představuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; žádná taková potenciální újma třetích osob totiž nebyla zjištěna.

[10] Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by byl přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti zásadně narušen důležitý veřejný zájem. Odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní definitivně výkon správního rozhodnutí, neboť přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. I v případě, že je správní rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků rozpor s takovýmto veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí. Stejný závěr lze dovodit i z vyjádření žalovaného, který k návrhu na přiznání odkladného účinku zaujal neutrální stanovisko. V této souvislosti lze přihlédnout i ke skutečnosti, že aktuální stav bodového hodnocení stěžovatele jako řidiče byl v rozhodnou dobu 0 bodů a řešený přestupek spočíval v řízení bez řidičského oprávnění, které bylo stěžovateli exekučně pozastaveno, přičemž se stěžovatel při jízdě nedopustil žádného porušení dopravních předpisů, jímž by ohrozil ostatní účastníky silničního provozu.

[11] S ohledem na výše uvedené důvody dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinky kasační stížnosti jsou v projednávané věci splněny, a v souladu s § 107 s. ř. s. proto kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Vzhledem k tomu, že rovněž krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek usnesením ze dne 4. 6. 2021, č. j. 73 A 8/2021 - 34, dochází k tomu, že do rozhodnutí soudu o kasační stížnosti se obnovuje odkladný účinek přiznaný žalobě, a tedy se odkládá i vykonatelnost rozhodnutí žalovaného.

[12] Nejvyšší správní soud současně připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku (i bez návrhu) usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 s. ř. s.). Závěrem Nejvyšší správní soud doplňuje, že z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2021

Mgr. David Hipšr
předseda senátu